

SKO

POSTANOWIENIE

Samorządowe Kolegium Odwoławcze we Wrocławiu w składzie:

przewodniczący: Piotr Lisowski
członkowie: Barbara Michalak - sprawozdawca
Adam Ostapski

po zapoznaniu się z podaniem D. N. określonym jako „odwołanie” od decyzji z dnia (... r.),

na podstawie art. 134 kodeksu postępowania administracyjnego,

stwierdza niedopuszczalność odwołania.

UZASADNIENIE

Podaniem z dnia (... r.) D. N., wystąpił do Wydziału Nieruchomości Skarbu Państwa w Urzędzie Miejskim W. - z wnioskiem o niezwłoczne udostępnienie do wglądu oraz przekazanie kserokopii potwierdzonych za zgodność z oryginałem dokumentów stanowiących, podstawę do przeprowadzenia procedury sprzedaży lokalu mieszkalnego nr (...) położonego we W. przy ul. (...), w tym w szczególności:

- dokumentów inwentaryzacyjnych nieruchomości;
- dokumentów potwierdzających samodzielność lokalu oraz określających części wspólne;
- aktualnego operatu szacunkowego.

W dniu (... r.) D. N. - powołując się na ustawę o dostępie do informacji publicznej - złożył wniosek o udostępnienie dokumentacji, odpowiadający treścią wnioskowi z dnia (...r.)

W tym samym dniu Wnioskodawca zapoznał się z żądanymi dokumentami poprzez wykonanie fotokopii. Sporządzona w tym zakresie notatka, została potwierdzona własnoręcznym podpisem P.W. Jednocześnie D. N. stwierdził, że pomimo ustnego ponowienia prośby o przekazanie mu potwierdzonych za zgodność z oryginałem kserokopii wskazanych we wniosku z dnia (... r.), odmówiono mu przekazania przedmiotowych kserokopii.

W związku z wnioskiem z dnia (... r.), Dyrektor Wydziału Nieruchomości Skarbu Państwa w Urzędzie Miejskim W. - pismem z dnia (... r.) (...) - poinformowała D. N., że żądana informacja została Wnioskodawcy udostępniona oraz wyjaśniła, że w postępowaniu w sprawie udostępnienia informacji publicznej nie wydaje się potwierdzonych kserokopii dokumentów.

Podaniem z dnia (... r.) D. N. wniósł odwołanie. W uzasadnieniu stwierdził, że czynności dokonane przez pracowników Urzędu Miejskiego W. w przedmiotowej sprawie stoją w sprzeczności z obowiązującymi przepisami prawa. Zdaniem Odwołującego się, żądane we wniosku informacje spełniają wymagania z art. 6 ustawy o dostępie do informacji publicznej, a stwierdzenie organu, iż w postępowaniu o udostępnienie informacji publicznej nie wydaje się potwierdzonych dokumentów nie ma uzasadnienia w żadnym artykule ustawy, a takie stwierdzenie zaprzecza zapisom art. 12 ust. 1 ustawy o dostępie do informacji publicznej. D. N. wniósł zatem o niezwłoczne wydanie kserokopii dokumentów wskazanych we wniosku z dnia (... r.)

Samorządowe Kolegium Odwoławcze zważyło, co następuje:

Przede wszystkim należy wyjaśnić, że nie każda wypowiedź sformułowana na gruncie powołanej wyżej ustawy o dostępie do informacji publicznej, w tym negatywnie odnosząca się do wniosku o udostępnienie takiej informacji, jest decyzją administracyjną. Jak wywiedziono w orzecznictwie (na przykład w wyrokach: Naczelnego Sądu Administracyjnego z dnia 11 grudnia 2002 r., II SA 2867/02, „Wokanda” 2003/6/33 i z dnia 19 grudnia 2002 r., II SA 3301/02, LEX nr 78064), wniosek pozornie umocowany w ustawie o dostępie do informacji publicznej, załatwia się **zawiadomieniem** informującym o tym, że nie dotyczy on w ogóle informacji publicznej, gdy adresat żądania nie posiada informacji, o którą się do niego zwrócono lub - jak w tym przypadku - o braku możliwości zrealizowania wniosku o udostępnienie w trybie ustawy o dostępie do informacji publicznej.

Są więc trzy typy reakcji na wniosek zawierający żądanie udostępnienia informacji publicznej (nie licząc umorzenia postępowania):

- 1) udostępnienie żądanej informacji, dokonywane w drodze czynności materialno – technicznej;
- 2) odmowa udostępnienia informacji publicznej, przyjmująca formę decyzji administracyjnej (art. 16 ust.1 oraz art.17 ust. 1 powoływanej ustawy), z tym że wyłącznie wówczas, gdy wniosek rzeczywiście takiej informacji dotyczy;
- 3) zawiadomienie, dokonywane w formie czynności materialno – technicznej, o braku podstaw do rozpatrzenia wniosku w trybie ustawy o dostępie do informacji publicznej z uwagi na to, że wniosek nie dotyczy tego typu informacji lub, że organ nie jest w posiadaniu żądanej informacji.

Tylko decyzja, o której mowa wyżej w pkt. 2, może być przedmiotem odwołania, co niedwuznacznie wynika z ogólnego unormowania art. 127 § 1 k.p.a., a nadto z art. 16 ust. 2 i art. 17 ust. 2 ustawy o dostępie do informacji publicznej.

Decyzja administracyjna to akt stosowania normy prawa materialnego, według reguł określonych przez prawo procesowe, dokonany przez organ administracji publicznej (lub inny podmiot mający kompetencję do jej wydania), na podstawie przysługującej mu kompetencji. Decyzja administracyjna rozstrzyga sprawę co do jej istoty w całości lub w części albo w inny sposób kończy sprawę w danej instancji (zob. art. 104 k.p.a.). Aby dany akt administracyjny można było uznać za decyzję administracyjną winien on zawierać co najmniej cztery elementy: oznaczenie strony, oznaczenie organu administracji publicznej, rozstrzygnięcie oraz podpis osoby upoważnionej do wydawania decyzji. Nie jest decyzją akt, który nie zawiera któregoś z podanych elementów.

W rozpatrywanej sprawie nie została wydana decyzja administracyjna. Za taką nie może być uznane pismo ww. Dyrektora Wydziału Nieruchomości Skarbu Państwa Urzędu Miejskiego W. z dnia (... r.) Nie ulega bowiem wątpliwości, że nie zawiera ono wszystkich niezbędnych elementów dla ukonstytuowania tego rodzaju aktu stosowania prawa. **W szczególności dlatego, że o niczym się w nim nie rozstrzyga.** W jego treści poprzestano bowiem wyłącznie na poinformowaniu m. in. o braku podstaw do zrealizowania wniosku o wydanie uwierzytelnionych kserokopii żądanych dokumentów w trybie ustawy o dostępie do informacji publicznej.

W świetle wyżej powiedzianego odwołanie D. N., jako niedotyczące decyzji administracyjnej, nie mogło być merytorycznie rozpatrzone, lecz należało stwierdzić jego niedopuszczalność, co też Kolegium orzekło. W tym przypadku nie doszło bowiem do imperatywnego załatwienia indywidualnej sprawy

administracyjnej, a jedynie do powiadomienia Wnioskodawcy o tym, że w trybie postępowania o udostępnienie informacji publicznej nie wydaje się potwierdzonych kserokopii dokumentów.

Kolegium - ponadto - w pełni podziela stanowisko zawarte w uchwale Sądu Najwyższego z dnia 29 marca 1994 r., III CZP 37/94, z którego wynika, że poświadczenie za zgodność z oryginałem determinuje posiadanie przez tę kserokopię charakteru dokumentu urzędowego. Oznacza to, że poświadczenie zgodności z oryginałem kopii dokumentu służy nadaniu tej kopii mocy dokumentu urzędowego. Tymczasem z art. 6 ust. 1 pkt 4 lit. a) ustawy o dostępie do informacji publicznej wynika, że przedmiotem udostępnienia jest treść dokumentów urzędowych, nie zaś dokumenty urzędowe. Jeśli zatem celem ustawy o dostępie do informacji publicznej nie jest wydawanie dokumentów urzędowych, ale umożliwienie udostępnienia informacji, to należy uznać, że udostępnienie wnioskodawcy wglądu do dokumentów, wyczerpuje obowiązek organu w zakresie udostępnienia informacji publicznej.

Abstrahując od powyższego warto również wskazać, że pojęcia "sposób i forma" zawarte w art. 14 ustawy o dostępie do informacji publicznej, odnoszą się do sposobu i formy udostępnienia informacji z punktu widzenia technicznego (pisemnie, elektronicznie, odbiór osobisty, wysłanie), nie uprawniają zaś do domagania się wydania dokumentów urzędowych.

Poza rozstrzygnięciem, tytułem udzielenia informacji prawnej Kolegium, wyjaśnia, że stwierdzona niedopuszczalność kwestionowania pisma – zawiadomienia z 18 października 2012 r. - w administracyjnym toku instancji (odwołaniem), nie oznacza, iż pismo to nie może być podważane w ogóle. Kontrolę takich czynności sprawuje – w warunkach tej konkretnej sprawy – Wojewódzki Sąd Administracyjny we W., na podstawie art. 3 § 2 pkt 4 ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi (Dz. U. z 2012 r. poz. 270 ze zm.).

Postanowienie jest ostateczne.

Na postanowienie służy skarga do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego we Wrocławiu, za pośrednictwem Samorządowego Kolegium Odwoławczego we Wrocławiu, w terminie 30 dni od dnia doręczenia postanowienia. Skarga powinna czynić zadość wymaganiom pisma w postępowaniu sądowym, a ponadto zawierać wskazanie zaskarżonego postanowienia, oznaczenie organu, którego działania skarga dotyczy oraz określenie naruszenia prawa lub interesu prawnego.

Otrzymują: